21/06/2021

Γιατί το Άγιο Πνεύμα εμφανίσθηκε με τη μορφή πύρινης γλώσσας;

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Όταν ο Κύριος βαπτίσθηκε στον Ιορδάνη το Άγιο Πνεύμα εμφανίσθηκε εν είδει περιστεράς. Εμφανίσθηκε όχι για να προσθέσει κάτι στον Χριστό, αλλά συμβολικά, έτσι ώστε να δείξει αυτό που υπάρχει μέσα στον Χριστό· την ακακία, την καθαρότητα και την ταπεινότητα. Αυτό συμβολίζει το περιστέρι.

Όταν οι απόστολοι συγκεντρώθηκαν την πεντηκοστή ημέρα από την ημέρα της Ανάστασης, το Άγιο Πνεύμα εμφανίσθηκε με τη μορφή πύρινων γλωσσών. Εμφανίσθηκε ως πύρινη γλώσσα για να τους αφαιρέσει κάτι και να τους προσθέσει κάτι. Δηλαδή, να αφαιρέσει από αυτούς κάθε αμαρτία, κάθε αδυναμία, φόβο και ακαθαρσία της ψυχής και να τους δωρίσει τη δύναμη, το φως και τη ζεστασιά. Οι πύρινες γλώσσες επισημαίνουν συμβολικά αυτά τα τρία· τη δύναμη, το φως και τη

ζεστασιά.

Γνωρίζεις ότι το πυρ είναι δυνατό, γνωρίζεις πως φωτίζει και ζεσταίνει. Αλλά όταν μιλάς για το Άγιο Πνεύμα πρόσεξε να μην σκέπτεσαι υλικά αλλά πνευματικά. Γίνεται λόγος λοιπόν, για την πνευματική δύναμη, για το πνευματικό φως και για την πνευματική ζεστασιά. Και αυτά είναι· η δυνατή θέληση, ο φωτισμένος νούς και η ζέση της αγάπης. Μ΄ αυτά τα τρία πνευματικά όπλα εξόπλισε το Άγιο Πνεύμα τους στρατιώτες του Χριστού για να αντιμετωπίσουν τον κόσμο. Ο Διδάσκαλος τους είχε απαγορεύσει ακόμα και ράβδο να φέρουν από τα επίγεια όπλα.

Γιατί το πυρ εμφανίζεται με τη μορφή γλωσσών πάνω από τα κεφάλια τους; Επειδή οι απόστολοι έπρεπε μέσω της γλώσσας να κηρύξουν στους λαούς το χαρμόσυνο νέο, την ευαγγελική αλήθεια και ζωή, την επιστήμη της μετάνοιας και της συγχώρεσης. Με τον λόγο έπρεπε να μάθουν, με τον λόγο να θεραπεύουν, με τον λόγο να παρηγορούν, με τον λόγο να αγιάζουν και να καθοδηγούν, με τον λόγο να φροντίζουν την Εκκλησία. Επίσης, με τον λόγο να αμύνονται, αφού τους είπε ο Οδηγός να μην φοβούνται τους διώκτες και να μην υπερασπίζονται εαυτούς στα δικαστήρια κατά το δοκούν, επειδή είναι απλοί άνθρωποι, και τους βεβαίωσε: «Οὐ γάρ ὑμεῖς ἔστε οἱ λαλοῦντες ἀλλά τό Πνεῦμα τοῦ πατρός ὑμῶν τό λαλοῦν ἐν ὑμῖν» (Ματθ. 10, 20).

Θα μπορούσαν άραγε να μιλούν τη συνηθισμένη γλώσσα των ανθρώπων για το μέγιστο χαρμόσυνο νέο το οποίο έφθασε ποτέ στα αυτιά των ανθρώπων, ότι ο Θεός εμφανίσθηκε στη γη και άνοιξε στους ανθρώπους τις πύλες της αθάνατης ζωής; Θα μπορούσε άραγε ο άνθρωπος με τη θνητή ανθρώπινη φύση να διαδώσει αυτό το ζωοποιό βάλσαμο μέσα από τη δυσωδία της Ρωμαικής Αυτοκρατορίας και μάλιστα έως την άκρη του κόσμου; Με τίποτα και ποτέ. Μόνο το πύρινο Πνεύμα του Θεού μπορούσε να το κάνει, το οποίο διά στόματος αποστόλων σκόρπισε ουράνιες σπίθες στο επίγειο σκοτάδι.

Αλλά, άνθρωπε, δεν αισθάνθηκες ποτέ το Πνεύμα του Θεού μέσα σου; Δες, και εσύ είσαι βαπτισμένος με Πνεύμα· με νερό και Πνεύμα. Άραγε ποτέ δεν σε ξάφνιασε μέσα σου κάποια μεγάλη και φωτεινή σκέψη, σιωπηρός λόγος του Αγίου Πνεύματος; Ποτέ δεν σε ξάφνιασε σαν άνεμος και δεν φούντωσε μέσα στην καρδιά σου η αγάπη για τον Δημιουργό σου φέρνοντάς σου δάκρυα στα μάτια; Παραδώσου στη θέληση του Θεού και φύλαξε αυτό που δονεί την ψυχή· θα γνωρίσεις το θαύμα της Πεντηκοστής, που στάθηκε πάνω από τους αποστόλους.

Ειρήνη και χαρά από το Άγιο Πνεύμα.

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς